



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 72

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 aprilie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
145.	1	Decizia nr. 136 din 5 noiembrie 1996	5-6
160.	2	Decizia nr. 43 din 4 martie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	6-7
165.	2	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		3. — Hotărâre privind retragerea autorizației Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A.	7-8
		4. — Hotărâre privind decăderea din calitatea de fondator, administrator și președinte al Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A. a domnului Cioflan Emil ..	8
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
10.	3-5		

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul Apărării Naționale și trecerea în rezervă a acestuia

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 43 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Pe data de 15 aprilie 1997 se acordă gradul de general de brigadă colonelului Dumitrescu Ion Ionel.

Art. 2. — Pe aceeași dată, generalul de brigadă Dumitrescu Ion Ionel se trece în rezervă prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTĂNTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 14 aprilie 1997.
Nr. 145.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind înaintarea în gradul de general-comandor
a unui general de divizie din Ministerul Apărării Naționale
și trecerea în rezervă a acestuia**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 43 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 30 aprilie 1997 se înaintează în gradul de general-comandor generalul de divizie aeriană Săndulescu Andone Ion.

Art. 2. — Pe aceeași dată, generalul-comandor Săndulescu Andone Ion se trece în rezervă prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

București, 21 aprilie 1997.

Nr. 160.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind aprobarea unor grațieri individuale

În temeiul art. 94 lit. d) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se grațiază pedeapsa aplicată următorilor condamnați:

- Brumă Cristache
- Condea Nicolae
- Muradin Dumitru
- Pahomi Maricela
- Țiplea Gavrilă.

Art. 2. — Se grațiază restul rămas neexecutat din pedeapsa aplicată următorilor condamnați:

- Arghir Constantin
- Baiaram Florică
- Bobolocu Valeriu

- Butuc Ion
- Giogiu Nicolae
- Grosu Ioan
- Ion Miloș
- Kolop Lidia
- Mazilu Dumitru
- Mera Gavrilă
- Minea Gheorghe
- Miron Robert Florinel
- Neagu Gheorghe
- Pășcălău Ioan
- Tănase Tudor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

București, 21 aprilie 1997.

Nr. 165.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie**

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — (1) Societățile comerciale și regiile autonome au obligația efectuării, la scadență, a tuturor plăților datorate către orice creditor, inclusiv cele pentru achitarea creanțelor bugetare.

(2) Scadența plăților se stabilește conform clauzelor înscrise în contractele comerciale, în contractele de credit sau potrivit dispozițiilor cuprinse în legi speciale privind plata obligațiilor bugetare, după caz.

Art. 2. — (1) Între societățile comerciale, precum și între acestea și regiile autonome, plățile se pot realiza prin utilizarea următoarelor instrumente de plată garantate:

a) cambie și bilet la ordin, avalizate de o societate bancară și acceptate în prealabil de obligatul principal, conform Legii nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 23 august 1993 și aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 14 octombrie 1994;

b) cec, certificat conform Legii nr. 59/1934 asupra cecului, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994;

c) forfetare sau factoring.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, instrumentele de plată prevăzute la alin. (1) lit. c) se definesc astfel:

a) *forfetarea* este un contract prin care un vânzător sau prestator de servicii își vinde creanțele pe care le are față de un cumpărător sau beneficiar unei societăți bancare sau unei instituții financiare specializate, contra unei taxe de forfetare;

b) *factoring* este un contract încheiat între o parte, denumită *aderent*, furnizoare de mărfuri sau prestatoare de servicii, și o societate bancară sau o instituție financiară specializată, denumită *factor*, prin care aceasta din urmă asigură finanțarea, urmărirea creanțelor și protecția riscurilor de credit, iar aderentul cedează factorului, cu titlu de vânzare sau de gaj, creanțele născute din vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru terți.

Art. 3. — În scopul achitării obligațiilor de plată, se pot conveni următoarele:

a) compensarea datoriilor nerambursate la scadență, ale regiilor autonome, precum și ale societăților comerciale înființate în conformitate cu prevederile cap. III din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 august 1990, cu modificările ulterioare, potrivit dispozițiilor art. 1.143–1.153 din Codul civil;

b) conversia datoriilor, nerambursate la scadență, ale societăților comerciale prevăzute la lit. a), în acțiuni sau părți sociale.

Art. 4. — (1) În cazul societăților comerciale cu capital de stat, debitoare, conversia datoriilor în acțiuni sau părți sociale se face cu aprobarea adunării generale a acționarilor sau asociaților, pe baza mandatului special acordat de Consiliul de administrație al Fondului Proprietății de Stat, ținând seama și de perspectivele de redresare financiară prin conversie.

(2) Societățile comerciale cu capital privat își pot transforma creanțele rezultate din contracte de vânzare-cumpărare sau de prestări de servicii, după caz, în acțiuni sau părți sociale ale societăților comerciale debitoare, în care statul deține acțiuni sau părți sociale, în limita unui procent care va fi convenit de comun acord.

(3) Societățile bancare își pot transforma drepturile lor de creanță în acțiuni sau părți sociale la societățile comerciale prevăzute la art. 3 din prezenta ordonanță de urgență, cu respectarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 3 aprilie 1991, și cu luarea în considerare a implicațiilor pe care această operațiune le-ar putea avea asupra situației patrimoniale a societăților bancare în cauză și asupra indicatorilor de prudență bancară prevăzuți de normele în vigoare, emise de către Banca Națională a României.

(4) Conversia datoriilor nerambursate la scadență în acțiuni sau părți sociale se va face cu respectarea următoarelor condiții:

a) încheierea unei convenții prin care debitorul și creditorul convin conversia datoriilor nerambursate la scadență;

b) pe baza convenției prevăzute la lit. a) și cu aprobarea Consiliului de administrație al Fondului Proprietății de Stat, transferul de acțiuni sau de părți sociale de la Fondul Proprietății de Stat se va face direct către creditor, în limita valorică a datoriilor ce urmează să fie stinse;

c) includerea obligatorie a debitorului care realizează conversia de datorii nerambursate la scadență în acțiuni sau părți sociale, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, în categoria societăților comerciale care se privatizează.

(5) Conversia datoriilor nerambursate la scadență în acțiuni sau părți sociale nu se va face la societățile comerciale aflate în reorganizare sau lichidare judiciară potrivit Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 29 iunie 1995, cu modificările ulterioare, sau la societățile comerciale aflate în lichidare administrativă, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126–127 din 17 noiembrie 1990, cu modificările ulterioare. De asemenea, conversia datoriilor

nerambursate la scadență în acțiuni sau părți sociale nu se va face la societățile comerciale ale căror acțiuni sau părți sociale au fost oferite spre vânzare de către Fondul Proprietății de Stat.

Art. 5. — Veniturile, respectiv cheltuielile rezultate din anularea datoriilor sau din încasarea creanțelor, după caz, ca urmare a transferului de acțiuni sau părți sociale de la Fondul Proprietății de Stat, conform convenției, sunt deducibile la calculul profitului impozabil.

Art. 6. — În scopul achitării obligațiilor de plată și diminuării pierderilor din economie, Fondul Proprietății de Stat va lua, în principal, următoarele măsuri:

a) vânzarea activelor societăților comerciale debitoare, până la acoperirea datoriilor;

b) compensarea datoriilor nerambursate la scadență între societățile comerciale debitoare sau conversia acestora în acțiuni sau părți sociale;

c) divizarea unei societăți comerciale debitoare în mai multe societăți comerciale și vânzarea acțiunilor emise de acestea;

d) vânzarea cu plata integrală sau vânzarea în rate a acțiunilor sau părților sociale pe care le gestionează la societățile comerciale ale căror datorii nu sunt exigibile sau au fost reeșalonate de comun acord cu creditorii;

e) încheierea operațiunilor și inițierea lichidării administrative, potrivit Legii nr. 31/1990, pe baza hotărârii adunărilor generale ale acționarilor sau asociaților, convocate, în termen de cel mult 5 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, de către administratorii societăților comerciale aflate în imposibilitate de plată.

Art. 7. — (1) În cazul societăților comerciale la care se declanșează procedura de lichidare potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Fondul Proprietății de Stat va numi un lichidator, persoană fizică sau persoană juridică, română sau străină, pe bază contractuală, în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 178 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 31/1990, lichidatorul va avea dreptul să vândă, prin licitație publică, bunurile mobile și imobile ale societății comerciale, în bloc sau piesă cu piesă, la prețul cel mai bun oferit, în funcție de condițiile pieței.

(3) Pentru acoperirea pasivului exigibil, lichidatorul va efectua plăți, din sumele obținute în urma vânzării activelor unei societăți comerciale, în următoarea ordine:

a) pentru acoperirea cheltuielilor aferente vânzării sau îndeplinirii procedurii de lichidare în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență;

b) pentru achitarea salariilor restante;

c) în contul creditorilor care dispun de un gaj sau de o ipotecă asupra bunurilor mobile sau imobile ale societății comerciale;

d) în contul creanțelor statului, provenite din impozite, taxe și alte obligații fiscale stabilite conform legii, din contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și la fondurile speciale;

e) în contul creanțelor rezultând din împrumuturi acordate de către stat;

f) în contul creditorilor chirografari;

g) în contul acționarilor sau asociaților.

(4) Creditorii ale căror drepturi au fost prezentate cu întârziere, dar nu mai târziu de închiderea lichidării în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență,

vor fi îndestulați, conform ordinii stabilite la alineatul precedent, în mod proporțional, numai din sumele eventual rămase după plata creanțelor înregistrate în termen.

(5) Lichidatorul va prezenta lunar Fondului Proprietății de Stat un raport scris în legătură cu stadiul vânzării activelor acelor societăți comerciale la care s-a dispus lichidarea potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 8. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică în cazul societăților comerciale pentru care Fondul Proprietății de Stat a dispus anterior lichidarea administrativă în temeiul Legii nr. 31/1990 și al Legii privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 16 august 1991, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, administratorii societăților comerciale debitoare vor convoca adunările generale extraordinare ale acționarilor sau asociaților, pentru a decide asupra măsurilor legale care se impun a fi luate.

Art. 10. — În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor, împreună cu Fondul Proprietății de Stat și Agenția Națională pentru Privatizare, va emite norme metodologice, care vor fi supuse aprobării Guvernului.

Art. 11. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 13/1995 privind unele măsuri de accelerare a procesului de restructurare a regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital majoritar de stat, de întărire a disciplinei financiare și de îmbunătățire a decontărilor în economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 3 februarie 1995, aprobată și modificată prin Legea nr. 119 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 11 decembrie 1995, cu excepția art. 16;

b) art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 31 ianuarie 1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 28 octombrie 1996;

c) Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 28 iulie 1992, cu modificările ulterioare, și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 22 iulie 1993.

Art. 12. — (1) Acordurile de conciliere încheiate de agenții economici cu principalii creditori și societățile bancare finanțatoare, precum și înlesnirile la plată a creanțelor bugetare acordate de Ministerul Finanțelor și/sau Ministerul Muncii și Protecției Sociale ori consiliile locale, după caz, rămân în vigoare cu respectarea termenelor de plată și a cuantumului sumelor stabilite la data încheierii acestora.

(2) Convențiile încheiate de Fondul Proprietății de Stat și ministere, pentru acordarea de credite fără dobândă din Fondul de redresare financiară la dispoziția Guvernului pentru plata energiei electrice și a gazelor naturale, rămân valabile.

Art. 13. — (1) În vederea diminuării blocajului financiar, procedurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență pot fi aplicate, în mod corespunzător, și de societățile comerciale cu capital social privat, în raporturile dintre acestea.

(2) Prevederile art. 3 lit. b) nu sunt aplicabile în raporturile dintre o regie autonomă, având calitatea de creditor, și o societate comercială, având calitatea de debitor al respectivei regii autonome.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul reformei,
Ulm Spineanu
p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat
Președintele Consiliului de administrație al Fondului
Proprietății de Stat,
Sorin Dimitriu
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu
Președintele Agenției Naționale pentru Privatizare,
Valentin Ionescu

București, 19 aprilie 1997.
Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136*) din 5 noiembrie 1996

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 24 mai 1996, pronunțată în Dosarul nr. 1.999/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă.

Din cuprinsul încheierii de sesizare rezultă că excepția a fost invocată de Leizerovici Gita și privea dispozițiile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 112/1995.

Întrucât excepția se referea la prevederile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, iar sesizarea, cât și opinia instanței priveau art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a solicitat instanței de judecată rectificarea actului de sesizare.

Prin Încheierea din 28 octombrie 1996, Curtea Supremă de Justiție arată că, potrivit consemnărilor din caietul de ședință din 24 mai 1996, intimata Leizerovici Gita a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, iar conform notelor depuse la

dosar a invocat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Legea nr. 112/1995.

Exprimându-și opinia, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția de neconstituționalitate privind art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată și că „prevederile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 nu au nici o incidență în cauză“. În consecință, prin dispozitivul încheierii, Curtea a fost sesizată numai cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Față de cele arătate și având în vedere că instanța de judecată a considerat, în conformitate cu art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, ca irelevantă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, urmează ca, prin decizia de față, Curtea Constituțională să se pronunțe numai cu privire la neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 43 din 4 martie 1997, publicată la pag. 6.

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate, și a decis că prevederile art. 330¹ sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993. Rezultă că excepția de neconstituționalitate invocată în cauza de față, referitoare la art. 330¹, este inadmisibilă în limitele interpretării date pentru că, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, o prevedere legală declarată neconstituțională printr-o decizie a Curții nu mai poate face

obiectul unei noi excepții. Faptul că Decizia nr. 96/1996 a constatat neconstituționalitatea, în limitele interpretării date, nu conduce la o altă consecință, deoarece sensul deciziei este circumstanțierea legitimității constituționale a textului de lege respectiv și deci constatarea caracterului său neconstituțional pentru ceea ce excede acestei legitimități. În acest sens, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92 din 12 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 20 decembrie 1995.

În ce privește posibilitatea atacării cu recurs în anulare a hotărârilor judecătorești pronunțate după 26 iulie 1993, soluția din Decizia nr. 96/1996 își păstrează valabilitatea, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei soluții. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Leizerovici Gita în Dosarul nr. 1.999/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, constatând că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile sale sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la 5 noiembrie 1996.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 43 din 4 martie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Leizerovici Gita împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 136 din 5 noiembrie 1996.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 25 februarie 1997, în prezența recurentei și a procurorului, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 martie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 136 din 5 noiembrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Soluția s-a fundamentat pe Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, care, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, este obligatorie, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei soluții.

Împotriva acestei decizii, în termen legal, a declarat recurs Leizerovici Gita, susținând că „prin motivarea pe care se întemeiază hotărârea atacată se recunoaște ca fiind constituțional recursul în anulare, recurs vădit netemeinic și ilegal“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctele de vedere exprimate, Senatul și Guvernul consideră că recursul este neîntemeiat, având în vedere că prevederile recursului în anulare, astfel cum este reglementat de Codul de procedură civilă, au făcut obiectul unor decizii ale Curții Constituționale, definitive, care, potrivit prevederilor art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Senatului și Guvernului,

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Leizerovici Gita și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 136 din 5 noiembrie 1996, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 martie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind retragerea autorizației Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc“ — CREDIT BANK — S.A.

Constatând deteriorarea continuă a poziției financiare a Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc“ — CREDIT BANK — S.A., ca urmare a nivelului ridicat al datoriilor acesteia față de creditori, a ponderii mari a portofoliului de credite de calitate necorespunzătoare și a gradului redus de capitalizare a societății bancare,

întrucât Societatea Bancară „Renașterea Creditului Românesc“ — CREDIT BANK — S.A. nu mai oferă garanția îndeplinirii obligațiilor față de creditorii săi și nu mai asigură siguranța fondurilor ce i-au fost încredințate,

luând act de încălcările grave și repetate ale dispozițiilor Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancară și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia, constatate prin procesul-verbal din 11 aprilie 1997, întocmit de organele de inspecție din cadrul Băncii Naționale a României, înregistrat la Societatea Bancară „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A. cu nr. 1.595 din 14 aprilie 1997,

având în vedere prevederile art. 49 și 50 din Legea nr. 33/1991 și ale pct. 15 lit. b) și g) din Normele Băncii Naționale a României nr. 6/1995 privind autorizarea societăților bancare, emise în baza acestei legi,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e :

1. Retragerea autorizației Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A., emisă de Banca Națională a României la data de 24 decembrie 1991.
2. Prezenta hotărâre va fi transmisă Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A.
3. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,

MUGUR ISĂRESCU,

guvernator

București, 18 aprilie 1997.

Nr. 3.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind decăderea din calitatea de fondator, administrator și președinte al Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A. a domnului Cioflan Emil

Analizând situația existentă la Societatea Bancară „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A. pe baza proceselor-verbale încheiate de organele Băncii Naționale a României în urma acțiunilor de supraveghere și control desfășurate la societatea bancară menționată și înregistrate la aceasta cu nr. 1.123 din 1 aprilie 1996 și nr. 1.595 din 14 aprilie 1997,

ținând seama de prevederile Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancară, ale Legii nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Normelor Băncii Naționale a României nr. 2/1996 privind procedura decăderii din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor ai societăților bancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 28 februarie 1996,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e :

1. Decăderea, în temeiul art. 54 din Legea nr. 33/1991, din calitatea de fondator, administrator și președinte al Societății Bancare „Renașterea Creditului Românesc” — CREDIT BANK — S.A. a domnului Cioflan Emil.
2. Domnul Cioflan Emil nu mai poate deține nici una dintre calitățile de fondator, administrator, director sau cenzor la o societate bancară, timp de 5 ani.
3. Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României și se comunică persoanei în cauză.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,

MUGUR ISĂRESCU,

guvernator

București, 18 aprilie 1997.

Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.